

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519010420
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8519010420.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Mariána Mačuru na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.05.2021, v trestnej veci proti obžalovanému S. Z. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/160/2019 zo dňa 05.10.2020 jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste, o spôsobe jeho výkonu a o ochrannom dohľade.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému S. Z. , nar. X.X.XXXX v Z. H., trvale bytom D. H. XXX, okres Z. H., toho času vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Prešov,

u k l a d á

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zákona mu ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný S. Z. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- od presne nezistenej doby, najneskôr od februára roku 2018, až do 18.6.2019 si z presne nezisteného miesta a od presne nezisteného zdroja zadovážoval sušené rastliny rodu konope (Cannabis), pričom tieto až do jeho zadržania dňa 18.6.2019 neoprávnene prechovával v mieste bydliska svojej priateľky O. A., na adrese A. XXXX/XX, Z. N., okres G., a to najmenej v nasledovných množstvách s nasledovnými priemernými koncentraciami THC (t. j. tetrahydrokanabinolu), z ktorých by bolo možné pripraviť nasledovné počty obvykle jednorazových dávok na použitie, spôsobilých nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka, jeho ovládacie, rozpoznávacie schopnosti a sociálne správanie, a to:

- o hmotnosti 3,22 gramov s priemernou koncentráciou 13,40 % hmotnostných THC, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 14 obvykle jednorazových dávok na použitie,
 - o hmotnosti 2,27 gramov s priemernou koncentráciou 19 % hmotnostných THC, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 14 obvykle jednorazových dávok na použitie,
 - o hmotnosti 0,84 gramu s priemernou koncentráciou 15,80 % hmotnostných THC, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 4 obvykle jednorazové dávky na použitie,
 - o hmotnosti 0,80 gramu s priemernou koncentráciou 15,10 % hmotnostných THC, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 4 obvykle jednorazové dávky na použitie,
 - o hmotnosti fajčiteľného materiálu 11,44 gramov s priemernou koncentráciou 16,50 % hmotnostných THC, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 63 obvykle jednorazových dávok na použitie,
 - o hmotnosti fajčiteľného materiálu 1,56 gramu s priemernou koncentráciou 21,30 % hmotnostných THC, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 11 obvykle jednorazových dávok na použitie,
 - o hmotnosti fajčiteľného materiálu 395,75 gramov s priemernou koncentráciou 16,60 % hmotnostných THC, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 2190 obvykle jednorazových dávok na použitie,
 - o hmotnosti fajčiteľného materiálu 253,33 gramov s priemernou koncentráciou 15,90 % hmotnostných THC, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 1343 obvykle jednorazových dávok na použitie,
 - o hmotnosti fajčiteľného materiálu 67,83 gramov s priemernou koncentráciou 17,80 % hmotnostných THC, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 403 obvykle jednorazových dávok na použitie,
 - a o hmotnosti 40,05 gramov s priemernou koncentráciou 21,30 % hmotnostných THC, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 203 obvykle jednorazových dávok na použitie,
- teda spolu o celkovej na použitie vhodnej hmotnosti 777,09 gramov v hodnote najmenej 1.554,18 eur;

zároveň obžalovaný sušené rastliny rodu konope (Cannabis) predával a inak zadovážoval viacerým odberateľom, pričom konkrétne:

- predal, už odsúdenému, L.. O. G., nar. X.X.XXXX, bytom U. XXXX/XX, Z. H., v presne nezistenom čase koncom mesiaca máj 2019 alebo začiatkom mesiaca jún 2019 najmenej 2,50 gramu sušených rastlín rodu konope (Cannabis) s nezistenou koncentráciou THC a za cenu 8,- eur za gram a dňa 18.6.2019 v Spišskej Belej predal menovanému, po vzájomnej dohode za cenu 400,- eur, ktorá cena bola dohodnutá za 50 gramov, sušené rastliny rodu konope (Cannabis) zabalené celkom v troch plastových vreckách, ktoré L.. O. G. v uvedený deň pri vykonanej prehliadke iných priestorov vydal, pričom v uvedených plastových vreckách boli sušené rastliny rodu konope (Cannabis) v nasledovných množstvách s nasledovnými priemernými koncentraciami THC (t. j. tetrahydrokanabinolu), z ktorých by bolo možné pripraviť nasledovné počty obvykle jednorazových dávok na použitie, spôsobilých nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka, jeho ovládacie, rozpoznávacie schopnosti a sociálne správanie, a to:

- o hmotnosti 9,71 gramov s priemernou koncentráciou 13,80 % hmotnostných THC, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 45 obvykle jednorazových dávok na použitie,
- o hmotnosti fajčiteľného materiálu 27,23 gramov s priemernou koncentráciou 16,70 % hmotnostných THC, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 152 obvykle jednorazových dávok na použitie,
- a o hmotnosti 8,58 gramov s priemernou koncentráciou 13,60 % hmotnostných THC, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 39 obvykle jednorazových dávok na použitie;

- predal najmenej šesťkrát v období od mesiaca február 2018 do mesiaca marec 2019 (vrátane) v obci Nová Ľubovňa, okres Stará Ľubovňa, už odsúdenému, B. O., nar. X.XX.XXXX, bytom S. č. XXX/XX, Z. H. sušené rastliny rodu konope (Cannabis) v rôznych množstvách, a to za sumy od 6,- do 10,- eur za gram, pričom naposledy v presne nezistenom dni v mesiaci marec 2019 predal B. O. 60 gramov sušenej

rastliny rodu konope (Cannabis) za presne nezistenú sumu a čo do celého množstva s presne nezistenou koncentráciou THC (t.j. tetrahydrokanabinolu), z ktorého však následne B. O. časť sám skonzumoval a zvyšok predal osobe menom M. Y., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXX, okres Z. H., ktorý následne neoprávnene do 10.4.2019 prechovával z uvedenej sušenej rastliny rodu konope (Cannabis) najmenej množstvo o hmotnosti fajčiteľného materiálu 2,80 gramov s priemernou koncentráciou 13,80 % hmotnostných THC (t.j. tetrahydrokanabinolu), z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 13 obvykle jednorazových dávok na použitie, spôsobilých nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka, jeho ovládacie, rozpoznávacie schopnosti a sociálne správanie, pričom okrem uvedeného množstva ďalšiu časť B. O. mu predanej sušenej rastliny rodu konope (Cannabis) M. Y. predal inej osobe, ktorá ju následne neoprávnene prechovávala do 10.4.2019 najmenej v množstve o hmotnosti 0,30 gramov s priemernou koncentráciou 10 % hmotnostných THC (t.j. tetrahydrokanabinolu), z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 1 obvykle jednorazovú dávku na použitie, spôsobilú nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka, jeho ovládacie, rozpoznávacie schopnosti a sociálne správanie;

- bezodplatne dal najneskôr dňa 16.6.2019, a najmenej v tomto uvedenom prípade, v mieste bydliska svojej priateľky O. A., na adrese A. XXXX/XX, Z. N., okres G., sušené rastliny rodu konope (Cannabis) jej synovi, G. A., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXXX/XX, Z. N., okres G., ktoré G. A. až do dňa 18.6.2019 v uvedenom mieste neoprávnene prechovával v plastových vreckách s tlakovým uzáverom v papierovej krabici čiernej farby, a to o celkovej hmotnosti fajčiteľného materiálu 20,78 gramu s priemernou koncentráciou 15,10 % hmotnostných THC (t.j. tetrahydrokanabinolu), z ktorého množstva by bolo možné vyrobiť najmenej 105 obvykle jednorazových dávok na použitie, spôsobilých nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka, jeho ovládacie, rozpoznávacie schopnosti a sociálne správanie;

pričom rastliny z rodu Cannabis patria do I. skupiny omamných látok podľa zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov - v zmysle prílohy č. 1 k zákonu č. 139/1998 Z. z..

Za to mu bol podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona, uložený trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zákona bol obžalovanému uložený aj ochranný dohľad na 2 roky a podľa § 77 ods. 1 písm. a), b) a c) Tr. zákona povinnosť, aby sa po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dostavil do dvoch pracovných dní k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko, a v rámci uloženého ochranného dohľadu oznamoval potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazoval, osobne sa hlásil v určených lehotách a vopred oznamoval vzdialenie sa z miesta bydliska; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.

Podľa § 77 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona bolo obžalovanému uložené aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas ochranného dohľadu.

Proti uvedenému rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal obžalovaný čo do výroku o vine i treste odvolanie, ktoré následne prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne odôvodnil. Uviedol, že s rozhodnutím o uznaní viny a v nadväznosti na to s uloženým trestnom nie je možné súhlasiť a toto rozhodnutie považuje za nezákonné, pretože vykonané dokazovanie podľa neho tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní žiadnym spôsobom nepreukazuje spáchanie obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenia § 138 písm. b), j) Trestného zákona, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a to vo vzťahu k naplneniu zákonného znaku páchania trestnej činnosti po dlhší čas a páchania trestnej činnosti na viacerých osobách. Je presvedčený, že právna kvalifikácia skutku je tak nesprávna a v zistenom skutkovom stave oporu nemá. Skutočnosť tak, aby bolo možné bezpečne vyvodiť záver o páchaní trestnej činnosti po dlhší čas a na viacerých osobách totiž vykonané dokazovanie nepreukázalo. Je pravdou, že neoprávnene držal, prechovával a predával omamné látky, pričom táto skutočnosť bola preukázaná tak jeho výpoveďou, ako aj vykonaným dokazovaním. Aj keď

súčasťou výrokovej časti rozsudku je skutočnosť, že mal omamné látky predávať viacerým osobám, čo by malo svedčiť pre závažnejší spôsob konania, táto skutočnosť podľa neho vykonaným dokazovaním v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní preukázaná nebola. Zdôraznil, že závažnejší spôsob konania v zmysle použitého ustanovenia § 138 písm. j) Trestného zákona predpokladá páchanie trestnej činnosti, v danom prípade predaj a distribúciu omamnej alebo psychotropnej látky najmenej 3 osobám. Je presvedčený, že vykonané dokazovanie preukazuje predaj a distribúciu omamných látok bezpečne len dvom osobám a to L.. O. G. a G. A., a to aj len v krátkodobom časovom intervale. Predaj a distribúcia omamných látok iným osobám mu preukázané neboli. Poukázal na to, že nie je možné prihliadať na výpovede už odsúdených L.. O. G. a G. A., nakoľko v jeho trestnej veci vystupujú ako svedkovia, ktorí však využili svoje právo a nevyповіdali. Potom nemožno prihliadať na ich výpovede učené pred ich právoplatným odsúdením v procesnom postavení obvinených. Použitie ustanovenia § 138 písm. j) Trestného zákona ako znaku pre použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty považuje preto pri určení právnej kvalifikácie za nezákonné. Obdobne tak vykonané dokazovanie v rámci vedeného konania podľa neho nepreukazuje kvalifikačný znak v zmysle ustanovenia § 138 písm. b) Trestného zákona, a to páchanie trestnej činnosti po dlhšiu dobu. Vo vzťahu k osobe L.. O. G. túto skutočnosť nie je možné podľa jeho názoru vôbec vyhodnocovať a brať do úvahy. Pokiaľ súd v odôvodnení rozsudku uvádza, že ho primárne usvedčuje výpoveď svedka B. O., tak tu považuje za podstatné a potrebné poukázať na skutočnosti, ktoré boli dané pri hodnotení tejto výpovede, a to, že svedok B. O. uviedol, že v tom čase veľa konzumoval marihuanu, má problém si veci zapamätať, najmä však veci s časovým odstupom jedného roka, nevedel uviesť, čo jedol deň predtým na obed. Stretnutie, pri ktorom sa spoznal s obžalovaným, si tento svedok nepamätá, nevedel uviesť, odkiaľ vedel, v ktorom dome obžalovaný býva, nevedel uviesť, na ktoré dvere má zaklopať, nikto nebol nikdy prítomný pri údajných transakciách, pri ktorých mu mal obžalovaný odpredať marihuanu, nemal na obžalovaného ani len telefonický kontakt, nikdy ho nekontaktoval ani prostredníctvom telefónu ani sociálnych sietí, nikto ho k údajnej kúpe nikdy nedoviezol a ani nedoprevádzal, nikto konkrétny ho pri údajnej ceste pešo zo Starej Ľubovne do Novej Ľubovne a späť nevidel a ani nestretol. Vzhľadom na uvedené považuje výpoveď uvedeného svedka za ničím nepodloženú, za zmätočnú, rozporuplnú, odlišujúcu sa v prípravnom konaní a v konaní pred súdom, v ktorej absentuje preukázanie svedkových tvrdení a jeho tvrdenia nedávajú ani žiaden logický súvis. Výpoveď svedka B. O. tak podľa obžalovaného v žiadnom prípade nie je možné v kontexte vykonaného dokazovania považovať za výpoveď, ktorá ho usvedčuje z predaja marihuany uvedenému svedkovi a nemôže byť táto výpoveď dôvodom pre použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty a to pre páchanie trestnej činnosti na viacerých osobách a po dlhší čas. Uviedol, že okresný súd pri vyhodnotení všetkých zabezpečených dôkazov tieto dôkazy nevyhodnotil jednotlivo i v súhrne, ale tieto dôkazy vyhodnotil len jednostranne, len v smere v neprospech obžalovaného, čo nie je možné považovať za zákonný postup súdu, navyiac s použitím a „umelým navýšením“ právnej kvalifikácie na odsek 2 § 172 Trestného zákona, čo z vykonaného dokazovania podľa neho nevyplýva. Skutočnosti, o ktoré pri dokazovaní a odôvodnení rozhodnutia o vine súd oprel svoje rozhodnutie, podľa obžalovaného nie je možné považovať za dôkazy svedčiace pre jeho vinu z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), j) Trestného zákona.

V odôvodnení svojho odvolania obžalovaný ďalej namieta aj výmeru trestu, ktorý mu bol uložený vo výmere 11 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne, ako i jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Je presvedčený, že aj táto výška trestu a zaradenie len potvrdzuje jednostranné rozhodnutie súdu v jeho neprospech, keď bez akéhokoľvek dôvodu pri výmere trestu pri tak vysokej trestnej sadzbe vymeral trest 18 mesiacov nad dolnou hranicou trestnej sadzby, ako pri zaradení na jeho výkon nepostupoval v zmysle § 48 ods. 4 Trestného zákona, hoci na uvedený postup boli splnené podmienky. V tejto súvislosti poukázal aj na skutočnosť, že vyhotovovanie rozsudku súdom prvého stupňa vo väzobnej veci trvalo takmer 6 mesiacov, čím boli porušené jeho základné práva.

Následne obžalovaný v odôvodnení odvolania opakovane namieta, že za daného zisteného skutkového stavu rozhodnutie súdu o jeho vine z obzvlášť závažného zločinu možno považovať za nesprávne. Má za to, že tak reťaz priamych, ako aj reťaz nepriamych dôkazov je nesúvislá, založená na dohadoch, ako ich súd popísal v odôvodnení rozsudku a nepreukazujú v žiadnom prípade vinu a nemôžu za daného stavu odôvodniť náležité rozhodnutie o vine tak, ako to súd v odsudzujúcom rozsudku uvádza. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd vrátil vec na opätovné prejednanie súdu prvého stupňa, aby tento súd znova konal a rozhodol, alebo aby sám rozhodol a to tak, že ho uzná vinným zo

zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom.

Na základe uvedeného odvolania krajský súd v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné a to vo vzťahu k výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že v konaní pred súdom prvého stupňa boli zákonným spôsobom vykonané všetky dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci a to v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie. Súd vykonané dôkazy vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správny skutkovým a následne i právnym záverom.

V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, ktoré konkrétne dôkazy vo veci vykonal, ktoré skutočnosti z nich vyplývali a na základe ktorých konkrétnych dôkazov svoje skutkové závery ustálil. Podrobne a logicky popísal akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj to, prečo obrane obžalovaného neuveril, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval. Prvostupňový súd sa dokonca uvedeným spôsobom vysporiadal aj so skutočnosťami, ktoré tvoria obsah odvolacích námietok obžalovaného. V tomto smere sú dôvody napadnutého rozsudku detailné a vecne správne, a preto na tieto krajský súd v podrobnostiach aj poukazuje.

Len vzhľadom na odvolacie námietky obžalovaného odvolací súd považuje za potrebné niektoré skutočnosti zvýrazniť a doplniť.

Obžalovaný spáchanie činu kladeného mu za vinu čiastočne priznal. V rámci svojich odvolacích námietok však poprel, aby čin páchal po dlhší čas a na viacerých osobách. Podstata tejto jeho obrany spočívala v tom, že B. O. marihuanu nikdy nezadovážil a nepredal, ale zadovážil, resp. predal ju len G. A. a L.. O. G. a to v krátkom časovom období. Pritom zdôraznil, že výpovede G. A. a L.. O. G. podané v procesnej pozícii obvineného sú voči nemu nepoužiteľné a tiež že výpoveď svedka B. O. je nehodnoverná.

S uvedenou obranou obžalovaného však nie je možné súhlasiť. Napriek tejto jeho obrane aj podľa krajského súdu výrok o vine je možné oprieť o súhrn dôkazov, ktoré po ich zhodnotení jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností odôvodňujú záver, že sa obžalovaný ako trestne zodpovedný subjekt konania uvedeného v skutkovej vete napadnutého rozsudku dopustil.

V tejto súvislosti je potrebné vo všeobecnosti uviesť, že to, na akých dôkazoch súd založil svoje rozhodnutie a či ich považoval za postačujúce z hľadiska dokázania viny obžalovaného, je vecou jeho úvahy, pričom táto je vedená zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyjadrenou v § 2 ods. 12 Tr. zákona. Je teda výlučne na úvahe súdu, ktoré dôkazy vykoná, a tieto následne vyhodnotí podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral sám, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Nie je porušením práva obžalovaného na spravodlivý proces, keď súd dôkazy nehodnotí podľa predstáv obžalovaného.

V súlade s uvedeným prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku rozviedol, na základe ktorých dôkazov má obhajobu obžalovaného za vyvrátenú a ktoré dôkazy ho usvedčujú, keď k hodnoteniu výpovedí obžalovaného a svedeckých výpovedí B. O. nepristupoval mechanicky, ale ich výpovede hodnotil kriticky aj z pohľadu ďalších vykonaných dôkazov. Takýmito dôkazmi sú najmä znalecké posudky z odvetvia psychiatria na vyšetrenie duševného stavu obžalovaného a svedka B. O., znalecký posudok z odboru psychológia ohľadom osobnosti obžalovaného, znalecký posudok z odboru elektrotechnika, spisy Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/156/2019 a 1T/1/2020 k odsúdeniam B. O. a L.. O. G. s G. A., svedecké výpovede O. B. a O. S., záznamy telekomunikačnej prevádzky, výsledky domovej prehliadky a zápisník obžalovaného zaistený pri domovej prehliadke. Obsah uvedených, ale

aj ďalších vykonaných dôkazov popísal prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, preto na toto odôvodnenie odvolací súd poukazuje.

Pokiaľ obžalovaný spochybňuje svedecké výpovede B. O., tak aj podľa odvolacieho súdu ju prvostupňový súd správne vyhodnotil ako hodnovernú a to aj v porovnaní s ostatnými vykonanými dôkazmi. V prvom rade je potrebné poukázať na to, že B. O. dňa 10.04.2019 poskytol prvotné informácie o drogovej trestnej činnosti obžalovaného v čase, keď policajné orgány o nej nemali žiadne vedomosti. Práve na základe nich sa dňa 02.05.2019 začalo podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku trestné stíhanie „vo veci“ a bol vydaný príkaz na záznam telekomunikačnej prevádzky obžalovaného. Následnou činnosťou orgánov činných v trestnom konaní sa preukázala pravdivosť údajov poskytnutých B. O. a to až do takej miery, že bolo S. Z. vznesené obvinenie a potom aj podaná obžaloba. Už len táto skutočnosť svedčí o hodnovernosti svedka B. O. a z jeho výpovede plynúcich skutočností týkajúcich sa opakovaného kupovania marihuany od obžalovaného už od februára 2018.

Naviac B. O. nemal ani motív k tomu, aby nepravdivými výpoveďami privodil obžalovanému trestný postih. Svedok O. nemal k obžalovanému nepriateľský či priateľský vzťah a ani dôvod na pomstu. Na hlavnom pojednávaní 09.03.2020 vypovedal v trestnej veci obžalovaného až potom, čo už vo svojej trestnej veci bol B. O. právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/156/2019 zo dňa 08.01.2020 (právoplatného toho istého dňa). Napriek tomu B. O. na hlavnom pojednávaní dňa 09.03.2020 vo veci obžalovaného S. Z. vypovedať neodmietol, ale opätovne vypovedal v podstatných bodoch zhodne ako vo svojej predchádzajúcej výpovedi z prípravného konania.

Pokiaľ obžalovaný pre hodnotenie výpovede svedka O. považuje za rozhodujúce, že svedok O. si vo výpovedi nepamätal, kedy sa spoznal s obžalovaným, a že nevedel uviesť odkiaľ vie bydlisko obžalovaného, podľa odvolacieho súdu tieto skutočnosti svedecké výpovede B. O. nijako nespochybňujú. Rovnako pre hodnotenie výpovede za bezvýznamné a vzhľadom na účel návštev u obžalovaného (kúpa marihuany) dokonca za pochopiteľné odvolací súd považuje v odvolaní namietané skutočnosti, že pri kúpe marihuany svedkom O. nebol nikdy nikto prítomný, alebo že obžalovaného pred kúpou marihuany telefonicky ani na sociálnych sieťach vopred nekontaktoval, alebo že svedka k obžalovanému nikdy nikto nedoviezol a nedoprevádzal, alebo že si svedok nepamätá kto ho videl na ceste zo Starej Ľubovne k obžalovanému do Novej Ľubovne, kde chodil na bicykli i pešo.

Prvostupňový súd sa podrobne vysporiadal aj s tými námietkami obžalovaného, podľa ktorých mal byť svedok O. u obžalovaného len raz a iba na dvore, a podľa ktorých by malo byť nelogické, aby svedok O. pri návštevách obžalovaného klopal na zadné dvere domu. Svedok totiž vedel v dostatočnom rozsahu popísať údaje o rodinnom dome obžalovaného, ktoré by pravdepodobne nevedel, ak by skutočne (ako tvrdí obžalovaný) bol u neho iba raz a to na dvore.

Skutočnostiam plynúcim z výpovede svedka O. pritom logicky zodpovedajú aj ďalšie skutočnosti zistené z vykonaného dokazovania. Takými sú najmä zistenia po zadržaní L. O. G. a G. A. a po vykonaní prehliadky motorového vozidla Suzuki Grand Vitara a domovej prehliadke u G. A.. Po vykonaní týchto a nasledujúcich úkonoch bolo zistené, že obžalovaný dňa 18.6.2019 predal L. O. G. okolo 50 g marihuany za 400,- eur. L. O. G. marihuanu priniesol dokonca v igelitovej taške, na ktorej bol zviditeľnený daktyloskopický odtlačok obžalovaného S. Z.. Pri domovej prehliadke u G. A. bola zaistená marihuana patriaca obžalovanému, i marihuana, ktorú obžalovaný dal synovi svojej družky G. A..

Tým sa potvrdili informácie poskytnuté B. O. o tom, že obžalovaný obchoduje s marihuanou. Odvolací súd preto nemá dôvod spochybňovať pravdivosť aj ďalších tvrdení B. O. o tom, že obžalovaný marihuanu predával tiež jemu, ako aj dobu, po ktorú mu ju predával.

Ako nepravdivá sa ukázala i tá obrana obžalovaného, že B. O. marihuanu predával O. B., u ktorého mal vidieť aj tri igelitové vrecia s 5 kg marihuany. Okrem toho, že to O. B. na hlavnom pojednávaní poprel, tak bola u neho vykonaná aj domová prehliadka a vykonané ďalšie úkony, avšak žiadne skutočnosti, ktoré by ho spájali s obchodovaním s marihuanou, zistené neboli.

Vyhodnoteniu svedeckej výpovede B. O. ako pravdivej zodpovedajú aj výsledky znaleckého dokazovania z odvetvia psychiatria a z odboru psychológia. U svedka B. O. znalkyňa z odvetvia psychiatria zistila, že netrpí duševnou chorobou ani poruchou, pričom vylúčila u neho aj závislosť na

drogách. Ďalej tiež skonštatovala, že v čase skutku bola jeho schopnosť správne vnímať, chápať a uchovávať si spomienky plne zachovaná, a plne zachovaná bola aj schopnosť vypovedať. Naproti tomu pri skúmaní osobnosti obžalovaného boli u neho zistené sklony ku disimulácii a snahy urobiť lepší dojem, s tendenciou skresľovať skutočnosti vo svoj prospech.

Ako na dôkazy potvrdzujúce páchanie trestnej činnosti tak, ako je ustálené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, správne prvostupňový súd poukázal aj na domovú prehliadku, pri ktorej obžalovanému bola zaistená marihuana v množstve až 777,09 g, ďalej na výsledky toxikologického vyšetrenia, podľa ktorého bol obžalovaný pozitívny na THC, ale tiež na záznamy telekomunikačnej prevádzky a zápisník obžalovaného, ktorých obsah nie je možné vyhodnotiť inak, než že obžalovaný skutočne s marihuanou obchodoval.

Tomuto zodpovedá tiež svedecká výpoveď O. S., podľa ktorej bol v roku 2012 alebo 2013 konzumentom marihuany a vtedy si aj on od obžalovaného zadovážoval marihuanu. Za obžalovaným vtedy chodilo množstvo ľudí a preto svedok tušil, že obžalovaný robil s drogami.

V kontexte uvedených dôkazov je potrebné hodnotiť výpovede obžalovaného, ktorý pod ťarchou dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní (vrátane výpovedí vtedy spoluobvinených L.. O. G. a G. A.) sa už vo svojej výpovedi pred vyšetrovateľom PZ priznal k tomu, že L.. G. predal dvakrát marihuanu a marihuanu dal aj G. A..

Preto, napriek nesprávnemu postupu prokurátora, ktorým spôsobil procesnú nepoužiteľnosť výpovedí pôvodne spoluobvinených L.. O. G. a G. A., aj podľa odvolacieho súdu na základe uvedeného bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok ustálený vo výrokovej časti rozsudku obžalovaný spáchal.

Správne zistenému skutkovému stavu v napadnutom rozsudku zodpovedá aj správna právna kvalifikácia. Obžalovaný svojim konaním neoprávnene predal, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku, a tento čin páchal po dlhší čas a na viacerých osobách, teda závažnejším spôsobom konania. Čin páchal vo forme priameho úmyslu. Tým po objektívnej i subjektívnej stránke naplnil všetky pojmové znaky obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zákona.

K odvolacím námietkam obžalovaného odvolací súd konštatuje, že páchanie trestného činu prvostupňový súd správne posúdil ako páchanie trestného činu po dlhší čas a na viacerých osobách.

Obžalovaný páchal čin minimálne od februára 2018 až do 18.06.2019. Pri hodnotení tejto doby ako dlhšieho času je potrebné brať do úvahy predovšetkým skutočnosť, že počas tejto doby si obžalovaný drogu nezadovážoval a neprechovával len pre vlastnú potrebu, ale že ju opakovane predával a zadovážoval aj iným osobám.

Obdobie vymedzené vo výroku napadnutého rozsudku prvostupňového súdu za popísaných okolností preto aj podľa odvolacieho súdu zodpovedá pojmovému znaku „po dlhší čas“ v zmysle § 138 písm. b) Tr. zákona a je teda závažnejším spôsobom konania.

Rovnako bol naplnený aj ďalší kvalifikačný znak a to, že bol čin spáchaný na viacerých osobách [§ 138 písm. j) Tr. zákona]. Podľa § 127 ods. 12 Tr. zákona sa viacerými osobami rozumejú najmenej tri osoby. V predmetnej veci bolo preukázané, že bol trestný čin spáchaný minimálne na L.. O. G., B. O. a G. A.. Bezpochyby tak bol trestný čin spáchaný na viacerých osobách a teda aj z uvedeného dôvodu bol spáchaný závažnejším spôsobom konania [§ 172 ods. 2 písm. c) Tr. zákona].

Odvolací súd sa však nemohol stotožniť s uloženým trestom, ktorý sa javí ako neprimerane prísny.

Správne prvostupňový súd nezistil žiadnu poľahčujúcu a ani priťažujúcu okolnosť. V rámci individualizácie trestu ukladaného podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona v rámci trestnej sadzby 10 rokov až 15 rokov, však nedostatočne prihliadol na to, že obžalovaný ešte vo výkone trestu odňatia slobody nebol a že tak na neho ešte obmedzením osobnej slobody pôsobené nebolo, a tiež na závery

znaleckého posudku z odboru psychológia a z odvetvia psychiatria. Podľa nich štruktúra osobnosti obžalovaného je bez známk patológie, neboli zistené známky psychotickej, depresívnej ani neurotickej symptomatológie, pričom prognóza prevýchovy obžalovaného vo výkone trestu odňatia slobody je dobrá a jeho pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska nie je pre spoločnosť nebezpečný.

Vzhľadom na uvedené, majú na zreteli základné zásady ukladania trestov uvedené v ust. § 34 Tr. zákona, prihliadajúc najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, podľa odvolacieho súdu na dosiahnutie účelu trestu postačí obžalovanému uložiť trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby ustanovenej v § 172 ods. 2 Tr. zákona, teda vo výmere 10 rokov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona.

Preto odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného napadnutý rozsudok vo výroku o treste a v na ňom závislých výrokov o spôsobe výkonu trestu a o ochrannom dohľade zrušil a sám vo veci rozhodol.

S ohľadom na odvolacie námietky odvolací súd tiež skúmal, či nie sú dané dôvody pre mimoriadne zníženie trestu, avšak žiadne zistené neboli. Takýmto dôvodom nemôže byť ani skutočnosť, že prvostupňový súd, hoci išlo o väzobnú vec, napadnutý rozsudok písomne vyhotovoval až po dobu piatich mesiacov. Tu si je totiž potrebné uvedomiť, že doba vykonanej väzby sa obžalovanému započítava do doby výkonu trestu odňatia slobody, teda vrátane doby písomného vyhotovovania rozsudku. Pritom pri trestnej sadzbe 10 až 15 rokov prvostupňový súd uložil trest odňatia slobody až vo výmere 11 rokov a 6 mesiacov.

Riadiac sa ustanoveniami § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému uložil aj ochranný dohľad na 3 roky.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.